

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۹/۰۳/۰۶

عبدالقیوم میرزاده

ضعف دستگاه دیپلماسی کشور را چه می پندارید؟

دستگاه دیپلماسی یا بهتر است بگوییم وزارت خارجه که مؤظف به اجرای سیاست خارجی کشور می باشد وظیفه بسیار با اهمیت آن در پرتو قانون اساسی کشور تحقق سیاست خارجی بر پایه منافع ملی، استقلال، حاکمیت ملی، تمامیت ارضی، بیطرفی و رعایت منشور ملل متحد بوده که با تمام ذرائع و امکانات برای برقراری، تنظیم، حفظ و توسعه روابط سیاسی و همکاری های بین المللی کوشا باشد. این دستگاه باید فعالانه با چنان شفافیت در تمام عرصه های سیاست خارجی گام های استوار بردارد که بازتاب منافع ملی برای مردم ما جای هیچ شک و تردیدی را باقی نگذارد. آنچه در سیاست خارجی ما از اهمیت بسیار فراوان برخوردار است همانا تأمین صلح در افغانستان و منطقه می باشد، هیچگاهی صلح جهانی و منظفوی در موجودیت یک افغانستان پر آشوب متصور نیست، هیچ کشوری در منطقه از این آشوب بی امان بوده نمی تواند، سیاسیون و سردمداران پاکستان، ایران و کشورهای آسیای میانه نیز به وضاحت این را می دانند ولی برای اتخاذ و اجرای چنین سیاستی به عنایر وفادار به امر مقدس وطن و منافع ملی در ادارات سیاستگذار و اجرائیوی نیاز است. همچنان صلح نیاز مبرم در اوضاع موجود کشور ما می باشد اما نه اینکه با استفاده از روپوش صلح به وسیله دزدان و آدمکشان حرفی به همکاری همکاران بین المللی شان سیاه ترین نیروهای اهریمنی را بر سر ملت ما حاکم ساخته کشور را به صوب خانه جنگی سوق داده و در آب گل آلود منافع شانرا تأمین کنند.

مجله اشپیگل آلمان در ماه جون سال ۲۰۱۱ پرده از راز مذاکرات مخفیانه امریکا با طالبان بدون در نظر داشت حکومت افغانستان برداشت در همان زمان بقول این مجله چندین دور مذاکرات میان نمایندگان دولت امریکا و طالبان صورت گرفته بود و امتیاز دهی های بین المللی طالبان هم از همینجا آب میخورد که تا کنون این مذاکرات به کرات مخفیانه و دور از انظار رسانه ها برگزار شده است و از بیشتر از پنج ماه بدینسو با دهل و سرنا در قطر، اسلام آباد، مسکو و تهران چندین دور مجالس و مذاکرات با طالبان با دور زدن حکومت افغانستان تدویر می یابد اما با هزار افسوس و حیف باید گفت که در طول این همه مدت به استثنای یک عکس العمل معاون وزیر خارجه افغانستان در باره مذاکرات طالبان با مقامات ایرانی و سخنان محمد جواد ظریف وزیر خارجه ایران دیگر هیچ صدا و عکس العملی از این وزارت نا کارا شنیده و دیده نشد. اینکه وزارت خارجه افغانستان هیچ عکس العملی و بازتابی از این همه فعل و انفعالات در قبال افغانستان بدون حضور نمایندگان حکومت افغانستان بعمل نمی آورد

چه معنی و مفهومی را ارائه می‌دهد؟ آیا این سکوت مرگبار تنها نا کارگی و تنبلی این وزارت را در امر اجرای مکلفیت هایش می‌رساند و یا اینکه این کار عدول صریح از منافع ملی و مترادف با خیانت به امر منافع ملی و حاکمیت ملی می‌باشد؟ در شرایط موجود دستگاه دیپلوماسی اکثریت کشورهای جهان که منافع شان را در افغانستان می‌بینند فعالانه در قبال مسائل افغانستان به جد و جهد و تکاپو در آمده و از هر طریقی خود را شریک این فعل و انفعالات ساخته تا از کاروان بهره‌گیری این مدیریت بی بهره نمانند اما دستگاه دیپلوماسی چندی از ما چنان سکوتی اختیار کرده است تو گویی هیچ اتفاقی نیفتاده است. من یقین دارم که رهبری حکومت افغانستان نیز به این امر ملتفت اند زیرا یکی دو پیام عکس‌العملی از جانب سخنگویان و معاونین سخنگوی اداره ریاست جمهوری و ریاست اجرائیه در این راستا رسانه‌ای شد. آیا وقت آن نرسیده است تا حکومت افغانستان این سهل‌انگاری مسئولین وزارت امور خارجه را که بوی خیانت ملی از آن متصاعد است از طریق مراجع قضایی مورد بررسی قانونی قرار داده و در عوض افراد وطن‌دوست، متخصص، فعال، با وقف و باورمند به منافع ملی را در کادر رهبری این وزارت به کار بگمارند. زیرا برای رسانیدن صدای افغانستان به جهانیان به دستگاه دیپلوماسی دایماً فعال، وطن‌دوست، با وقف، متخصص و معتقد به منافع ملی ضرورت است این دستگاه دیپلوماسی برای تحقق منافع ملی کشور شان بایبست در سراسر جهان لابی‌هایی را در دستگاه‌های سیاسی و اداری دول متحابه به صورت دایماً فعال داشته باشند تا در مواقع موضع‌گیری‌های بین‌المللی دول متحابه منافع ملی افغانستان و نقش آن در مسایل بین‌المللی از نظر نیافتند. افغانستان بایبست از طریق همین دستگاه دیپلوماسی به صورت زنده هر روز در رسانه‌ها و مدیای جهان نفس بکشد، به جهانیان باید بصورت راسخ و بدون تزلزل این مطلب رسانیده شود که الویت روابط بین‌المللی ما بر پایه منافع ملی و اراده مردم افغانستان استوار است. ما با همه کشورهای جهان با در نظر داشت منافع جانبین تأمین روابط می‌کنیم.

در رابطه به اختلاف افغانستان با پاکستان روی مسئله خط دیورند و با ایران روی مسئله آب رودخانه‌ها با در نظر داشت منافع ملی کشور ما تصامیم جسورانه ملی گرفته شود و این زخم ناسور که دارد آهسته آهسته همه کشور را فرا می‌گیرد از بنیاد ریشه کن گردد. دستگاه دیپلوماسی کشور ما رفتارهای گوناگونه بازیگران بین‌المللی، خواسته‌ها، نظریات و اندیشه‌های ایجاد شده در اندیشکده‌های سیاست‌گذاران بین‌المللی را که به نحوی از انحا بر کشور ما نیز تأثیر می‌اندازد بصورت دقیق تحت نظر داشته و حکومت را از چند و چون مسائل و حاشیه‌های آن آگاه و با خبر سازند. دستگاه دیپلوماسی ما جهان را طوری که است ببینند و به حکومت گزارش دهند نه طوریکه آنها می‌خواهند و یا افرادی در حکومت آنرا می‌خواهد.

دستگاه دیپلوماسی افغانستان چانه‌زنی‌های دیپلماتیک را یاد بگیرند تا اهداف منافع کشور شان را در مرکز ثقل سیاست‌های خارجی کشورهایی قرار دهند که منافع دراز مدت و کوتاه مدت شان را در کشور ما می‌بینند. خود خواهی‌ها، بلند پروازی‌های متکبرانه و به رخ کشانیدن تاریخ و جغرافیه در مناسبات بین‌المللی هیچ دردی را دوا نمی‌کند، مسئولین دستگاه دیپلوماسی بایبست فعالانه هر روز و حتی به کرات خواسته‌های انسانی و قانونی مردم افغانستان را به گوش جهانیان برسانند و برای تحقق این امر مدبرانه حتی می‌توانند ستراتیژی‌ها را همزمان معطوف به منافع افغانستان سازند. تجربه‌ی جاپان و اروپا بعد از جنگ جهانی دوم تا به امروز بصراحت این را می‌رساند که این کار شدنی و عملی است. امروز اروپای شکست خورده و خاک بر سر شده جنگ جهانی نه تنها از رفاه فراوان برخوردار است بلکه با امریکا بر سر منافع اش چانه‌زنی استوار دارد.

تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نیشه‌ها و مطالب دیگری از این نویسنده را مطالعه کنند، می‌توانند با "کلیکی" بر عکس نویسنده در صفحه‌ی مقالات، به "ارشیف" شان رهنمائی شوند.

ضعف دستگاه دیپلوماسی کشور را چه می‌پندارید؟

[Mirzada_a_q_sof_dastgah_diplomatie_keshwar.pdf](#)